

Taanquist (S):

Jeg vil gerne sige tak for svaret, som jeg skal studere med interesse. Det er svært at tage det hele på én gang, men det kommer jo heldigvis på prent på et senere tidspunkt.

Man kan undre sig over, at noget menneske dag efter dag accepterer at udføre sit arbejde under omstændigheder, under hvilke vedkommende ved at han kan blive påført alvorlige skader. Og sandheden er vel også den, at man kun gør det, fordi man er tvunget til det. Konsekvensen ved at vægre sig ved at tage et arbejde, selv om det indebærer en alvorlig risiko for liv og helbred, kan være, at man ikke alene mister sit arbejde, men at det også har videre konsekvenser.

Mange mennesker er altså tvunget til at opholde sig i et miljø, hvor der findes stoffer, om hvilke man ved, at de kan medføre skader for næsten hele det menneskelige legeme. Der er stoffer, der med sikkerhed vides at være kræftfremkaldende. Der er stoffer, om hvilke man ved, at de er allergifremkaldende. Der er stoffer, som giver skader på, ja, faktisk ødelægger de menneskelige organer såsom lever, nyrer og, som et af de mest aktuelle eksempler – hjernen. Og der findes stoffer, om hvilke man ved, at de påvirker menneskers evne til at få børn og til at få sunde børn, de såkaldte reproduktionsskader. Til trods for de allerede gældende regler om forpligtelsen til at substituere farlige stoffer med mindre farlige, hvor dette er muligt, må vi altså konstatere, at sådanne stoffer i vid udstrækning endnu findes på danske arbejdspladser.

Som jeg nævnte i begrundelsen for forespørgslen, fremgår det af oplysninger i Arbejdsmiljøfondets Arbejdsmiljøavis fra december, at der hvert år dør 600-700 mennesker af kræft med arbejdsmiljøet som den dominerende årsag. En række lignende eksempler kunne nævnes.

Det kan vi ikke længere acceptere. Som det er nævnt, og som vi allerede har erfaring for fra asbestsagen, sætter forbud og trusler om forbud næsten altid fart i teknikernes opfindsomhed, og det kan der som flere gange nævnt være erhvervsøkonomiske fordele ved. Herudover opnår vi, at der skabes almindelig bevågenhed over for disse stoffer og deres farlighed.

Der er endnu nogle alvorlige mangler i vore arbejdsmiljøbestemmelser. Mange mennesker arbejder stadig væk med stoffer, hvis indhold de ikke kender, også når det drejer sig om stoffer, som er sundhedsskadelige.

Et af de specielle punkter, som jeg vil benytte denne lejlighed til at rejse – og jeg vil bede arbejdsministeren om at forholde sig til det – er, at end ikke de oplysninger, vi har i dag om stofferne på arbejdsmarkedet, er frit tilgængelige for alle dem, der har brug for dem. Jeg tænker her især på de oplysninger, som findes i registeret for stoffer og materialer. Der findes kun kringledede veje, ad hvilke f.eks. behandlende læger kan få oplysning om de stoffer, de har mistænkt for at have forårsaget en lidelse hos en af deres patienter. Dette er helt uacceptabelt, og det er i øvrigt ganske uproblematiske at skabe sådanne muligheder.

Men målet er, at vi nu får opstillet en handlingsplan for skabelse af et giftfrit arbejdsmiljø, og jeg skal derfor på mit partis vegne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget pålægger regeringen at udarbejde en handlingsplan om sikring mod farlige stoffer i arbejdsmiljøet.

Planen forudsættes udarbejdet i samarbejde med arbejdsmarkedets parter i Arbejdsmiljørådet med henblik på fremlæggelse for Folketinget i år.

Som grundlag for konkrete initiativer skal der gennemføres en kortlægning af, hvilke stoffer der er kræftfremkaldende, reproduktionsskadelige eller på anden måde indebærer alvorlige sundhedsrisici. Endvidere skal risikoen for arbejdsbetingede allergier belyses. Kortlægningen skal tilvejebringe et skøn over stoffernes anvendelse og udbredelse med henblik på en fremtidig regulering.

Planen skal stile mod, at ansatte ikke udsættes for sundhedsskadelige påvirkninger fra stoffer i arbejdsmiljøet.

Tinget går herefter over til næste punkt på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 23).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i de videre forhandlinger. Jeg